

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion și Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020, în privința lui

Vicol Vasile XXX, născut la XXX, originar din r-nul XXX și domiciliat în r-nul XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.10.2019 – 18.02.2020;

Instanță de apel: 11.03.2020 – 01.12.2020;

Instanță de recurs: 01.02.2021 – 20.07.2021;

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 18 februarie 2020, Vicol Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal și i s-a aplicat acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Vicol Vasile pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an, cu obligarea de a nu schimba domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea acordată.

A fost admisă solicitarea procurorului Plîngău Alexandru și s-a dispus încasarea de la Vicol Vasile în beneficiul bugetului de stat cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor în mărime totală de 658 lei.

2. Prima instanță, în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a stabilit că Vicol Vasile la 04.08.2019, în jurul orei 09:50, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate reglementate de legislația în vigoare și având obligația de a se supune testării alcoolscopice, nedeținând permis de conducere, conducând motocicleta de model „Viper Motos Bikes” cu numărul de înmatriculare XXX, în s. Șofrîncani, r-nul Edineț, și având ca pasager pe Guleac Alexandru a pierdut controlul asupra ghidonului motoretei, a derapat de pe traseu, inversându-se în șanțul de scurgere a apei de pe decor

din partea dreaptă a drumului, direcția de deplasare spre s. Zaicani, r-nul Rîșcani, în urma cărui fapt Vicol Vasile s-a ales cu vătămări corporale grave, iar Guleac Alexandru care avea calitatea de pasager cu vătămări corporale neînsemnate.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.201906P0445 din 09.08.2019, în proba de sânge, prezentată pe numele lui Vicol Vasile, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,89%, echivalent a 1,89 g/l, ce conform art.134¹² Cod penal și Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, corespunde stării de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Vicol Vasile a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

2.1. În motivarea soluției prima instanță a reținut că:

- în ședința preliminară, inculpatul a indicat prin înscris autentic că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate la etapa urmăririi penale, nu dorește administrarea de noi probe, solicitând instanței, judecarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, care prin încheierea protocolară a fost admisă;

- fapta recunoscută de inculpat a fost pe deplin dovedită, vinovăția fiind confirmată prin: declarațiile inculpatului, martorilor Gulea Alexandr, Stîncă Ghenadie, Ungureanu Victor, Galiuc Vladimir, rezultatul aparatului alcooltest „Drager 8510”, raportul de constatare medico-legală nr.201919P0551 din 05.08.2019, raportul de expertiză judiciară nr.201919D0126 din 15.08.2019, raportul de constatare medico-legală nr.201906P0445 din 09.08.2019;

- la stabilirea pedepsei se invocă prevederile art.art.61, 75 Cod penal, ținând cont de: caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că prin acțiunile sale inculpatul a comis o infracțiune ușoară; persoana inculpatului care anterior este cu antecedente penale similare stinse, fiind tras la răspundere contravențională, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află; prezența circumstanței atenuante – căința sinceră; prezența copiilor minori la întreținere.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către Procurorul în procuratura raionului Edineț, Plîngău Alexandru, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest de menținut fără modificări sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 18 februarie 2020.

În argumentarea apelului a invocat blândețea pedepsei aplicate inculpatului, considerând că primă instanță la individualizarea pedepsei în privința ultimului, nu a ținut cont, în mod obiectiv, de prevederile art.75 Cod penal. Or, inculpatul anterior a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea a 13 infracțiuni, dar de fiecare dată i se aplicau pedepse non privative de libertate, astfel acesta continuând sistematic să comită noi infracțiuni. Întrucât pedepsele non privative de libertate aplicate anterior

inculpatului nu au dus la corijarea acestuia, urmează să-i fie stabilită o pedeapsă care să realizeze scopul legii penale prevăzut de art.61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, prima instanță constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de inculpat, ținând cont de prevederile legale a art.art.61, 75 Cod penal și de faptul că Vicol Vasile are antecedente penale similare stinse, a fost tras la răspundere contravențională de mai multe ori, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu este angajat în câmpul muncii, i-a stabilit inculpatului Vicol Vasile pedeapsa în limitele sancțiunii art.264¹ alin.(1) Cod penal, măsura de pedeapsă fiind stabilită adecvat faptei comise.

Mai mult, instanța de apel a apreciat ca legală și întemeiată poziția instanței de fond în latura ce privește aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Vicol Vasile.

Instanța de apel a mai menționat că, la numirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului Vicol Vasile, prima instanță corect a ținut cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod penal, care prevede aplicarea pedepsei în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care are la întreținere 6 copii minori, recunoașterea faptei și căința sinceră a acestuia, comportamentul inculpatului în cursul procesului penal, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, și motivat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea lui Vicol Vasile este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

5. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, care solicită casarea deciziei și a sentinței, în partea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate lui Vicol Vasile conform art.90 Cod penal, fiindu-i stabilit un termen de probă de un 1 (un) an. În rest de menținut hotărârile judecătorești, fără modificări.

Recurentul invocă faptul că nu este de acord cu soluția instanțelor judecătorești, în latura pedepsei penale stabilite inculpatului Vicol Vasile, deoarece dispunând suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, instanțele au aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului.

Totodată, menționează că circumstanțele reținute de către instanțele de judecată întru aplicarea art.90 Cod penal, nu au fost apreciate corespunzător în raport cu infracțiunea săvârșită și personalitatea inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art.art.420, 421, 427 alin.(1) pct. 10) și art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă, că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume din motivul că, în opinia sa, instanța de apel greșit a menținut suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul art.90 Cod penal – eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, și anume, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând în considerare argumentele recursului, Colegiul penal lărgit conchide că, sub aspectul acestui temei de casare, procurorul opinează că instanța de apel neîntemeiat i-a stabilit inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art.90 Cod penal.

Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul penal lărgit relevă că acest temei nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Analizând partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de

procedură penală și prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art.art.61, 75-78 și 90 Cod penal.

Conform art.7 alin.(1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Din textul art.75 alin.(1) Cod penal rezultă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal lărgit consideră că instanțele de fond corect au conchis că vinovăția inculpatului Vicol Vasile este pe deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei sub formă de închisoare, Colegiul penal lărgit menționează că în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal are la origine convingerea că, corectarea și reeducarea condamnatului este posibilă fără a fi izolat de comunitate, familie și societate. Această normă juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca, condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea reală a pedepsei, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit și contactul cu infractorii recidiviști periculoși care îl pot antrena în continuare în noi activități criminale.

De asemenea, un alt aspect important îl reprezintă faptul că stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Astfel, instanțele de judecată, efectuând o analiză minuțioasă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a evidențiat că în condițiile în care are antecedente penale stinse, a fost atras la răspundere contravențională, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are constituită o familie, la întreținere 6 copii minori, este neangajat în câmpul muncii, în cadrul ședinței primei instanțe a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate și s-a căit de celea comise, așa dar, în circumstanțele expuse, se constată prezența condițiilor pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei sub formă de închisoare. În plus, este de menționat și despre necesitatea de a se ține cont și de starea sănătății lui Vicol Vasile, căruia i-a fost înlăturată splina, dar și de starea materială grea a familiei sale. Or, condamnarea cu executarea reală a închisorii, în mod firesc se va expune și asupra condițiilor de supraviețuire a copiilor săi minori. Respectiv, încercarea acuzatorului de a expune prezența la întreținere a celor șase copii minori ca o latură ce ar impune necesitatea izolării inculpatului de societate cu plasarea acestuia în detenție, poartă un caracter ce denotă o tentă de a denatura situația reală de fapt, cu impunerea tragerii unor concluzii bazate pe atitudini subiective și lipsite de orice sens legal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit nu reține argumentul subiectiv al procurorului precum că, instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat i-au stabilit inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, or, instanțele de judecată, în hotărârile adoptate s-au expus detaliat asupra argumentelor necesității aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Prin urmare, luând în considerare toate împrejurările cauzei, cât și ținând cont principiul umanismului, prevăzut de art.4 Cod penal, cât și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art.90 Cod penal, în privința lui Vicol Vasile.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, iar hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal lărgit concluzionează că, recursul declarat de către procuror este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Vicol Vasile XXX*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 13 august 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă**a judecătorilor Cobzac Elena și Timofti Vladimir**

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-l pe Vicol Vasile XXX.

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2021, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui Vicol Vasile XX, cu menținerea hotărârii contestate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că, recursul ordinar declarat de procuror, urma a fi admis, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020 și sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 18 februarie 2020, în partea modului de executare a pedepsei - aplicării art. 90 Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte o nouă hotărâre privind excluderea aplicării art. 90 Cod penal.

Considerăm, că instanțele de fond corect au determinat circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată și corect au încardat acțiunile acestuia în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, considerăm eronată soluția în partea aplicării art. 90 Cod penal, astfel condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Menționăm că instanțele de fond insuficient au abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii, persoana infractorului și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

În susținerea raționamentelor date, notăm, că potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul, a săvârșit o infracțiune cu intenție, această faptă prejudiciabilă fiind comisă în varianta agravată și anume de către o persoană care nu deține permis de conducere, care potrivit art. 16 Cod penal, cu toate că este o infracțiune ușoară, a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, care pe cale de consecință subsidiar a afectat și relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, în urma căruia, inculpatului i-au fost cauzate vătămări corporale grave, iar lui Guleac A., vătămări neînsemnate.

Un alt aspect, care nu a fost abordat suficient de către instanțele de fond la individualizarea executării pedepsei este personalitatea inculpatului care are antecedente similare stinse, fiindu-i aplicată de mai multe ori pedeapsa neprivativă de libertate (f.d. 41-42), a fost atras la răspundere contravențională de mai multe ori (f.d.39) nu este angajat în câmpul muncii, s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată ale instanței de apel, fiind anunțat în căutare (f.d. 183 v. I).

La fel, instanțele de fond nu au examinat suficient și faptul că, scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

Astfel, considerăm că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speță, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, luând în considerație că inculpatul anterior comițând infracțiuni similare și fiindu-i aplicată pedeapsa neprivativă de libertate nu și-a făcut concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la normele legale, conducând repetat mijlocul de transport în stare de ebrietate cu grad avansat și fără a deține permis de conducere.

Astfel, în speța dată, sunt întemeiate argumentele recursului declarat de procuror și constatăm că, concluzia instanțelor de fond, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei reale cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, ca fiind eronată și neîntemeiată.

Reieșind din cele expuse, susținem opinia că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speță, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de procuror, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 18 februarie 2020, doar în partea individualizării pedepsei, optînd pentru excluderea aplicării art. 90 Cod penal, în cauza penală de învinuire a lui Vicol Vasile XXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu menținerea în rest a hotărârilor contestate.

Judecătorii

Cobzac Elena

Timofti Vladimir